

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

O NEKATERIH ZMOTAH NEZMOTLJIVO SIGURNIH UČENIKOV

II

V svojem odgovoru in na vprašanje glede rokovanja prevzvišenega škofa dr. Gregorija Rožmana z nacističnim zločincem gen. Reisnerjem in italijanskim gen. Grazioli- zom se A.D. opravičuje, češ da je urednik "E." že dal roko "črnemu katoliškemu duhovniku." K temu pristavlja še, da je Molotov podal "s prijaznim nasmeškom roko samemu bognasvarju Hitlerju!"

Nič nimamo proti tem argumentom. Želimo pa pristaviti neko pojasnilo. Urednik "E." je res dal roko "črnemu katoliškemu duhovniku" in to ne samo enemu. Razlog je pač jasn. Urednik "E." nima nič proti poštenim katoliškim duhovnikom, zlasti pa ne proti tistim, ki so se skupaj z njim nahajali v nacističnem taborišču v Laufenu. Žal pa ni mogel podati roke "črnemu katoliškemu duhovniku," ki se je za časa vojne boril proti "komunizmu kot verski, moralni in socialni zmoti ter boljševizmu kot politični tiraniji," ker takšnih "črnih duhovnikov" v taboriščih sploh bilo ni. Njih je namreč potreboval sam Hitler!

Ne samo Molotov, ampak tudi ameriški ambasador v Berlinu je pred vojno dal roko Ribbentroppu in mogoče celo samemu Hitlerju. V vojni pa se je takšno rokovanje končalo tako za Molotova kot za ameriškega ambasadorja, ni se pa končalo za prevzvišenega dr. Rožmana. To je posebno zmotna politika z ozirom na dejstvo, da Vatikan trdi o neki svoji nevtralnosti v vojni.

"In kaj naj bi postal Rožman, če je dal roko Nemcu, kadar ga je srečal," povprašuje A.D. "Saj je celo Kristus občeval s farizeji in z njimi jedel, pa tudi slabo v veri podkovani urednik naprednega lista ne bo rekel, da je Jezus držal s farizeji."

Slabo v veri podkovani urednik naprednega lista lahko zagotovi dobro v veri podkovane urednika A.D., da je Jezus Kristus učil, da je treba ljubiti celo naše sovražnike. Ali v veri dobro podkovani urednik A.D. ljubi Tita? Pa še nekaj lahko urednik "naprednega časopisa" pove. Jezus Kristus je učil, da "če te nekdo udari po levem obrazu, mu ponudi še desnega." Nikjer pa ni rekel, da moraš takoj vložiti tožbo za \$1,200,000 na posvetnih sodnih!.

Pa pustimo tudi to rokovanje. Vprašajmo samo urednika A.D., ki trdi, da sta nacizem in fašizem eno ter isto, naj nam pove nekaj o borbi, ki jo je prevzvišeni dr. Gregorij Rožman vodil proti nacizmu. Kolikor je nam znano, ni dr. Gregorij Rožman nikoli nastopil proti nacizmu in ne proti fašizmu, kljub dejstvu, da so nacisti zaprli in izgnali duhovnike. Nastopal je le izključno proti komunizmu in to v tistem času, ko sta proti komunizmu nastopila tudi Hitler in Mussolini. Nič ne more opravičiti dr. Rožmana dejstvo, da se je nahajal v Ljubljani, ki je bila pod italijansko okupacijo, mariborski škof pa v Mariboru, ki je bil pod nacistično. Kajti tudi italijanski fašisti so zapirali poštene slovenske duhovnike in preganjali rodoljubne škofo, kar nam posebno jasno priča zgodovina primorskih Slovencev. Dejstvo je, da je dr. Rožman bil prost ves čas okupacije, da pa je bil zaprt, ko so ga dobili v svoje roke Angleži! In to je tako dejstvo, o katerem se velja popraskati za ušesi!

"Dober nasprotnik zelo rad govori o papežu in Vatikanu. Tudi ko se zaletava v Rožmana mora priti Vatikan na vrsto," pravi dalje A.D.

Omenili smo že, da je sama A.D. zapisala, da je "vse, kar je škof dr. Rožman delal med vojno, delal s posebnim odobrenjem sv. Očeta." Zakaj bi se torej ne pozabavali tudi z Vatikanom, odnosno s sv. Očetom, če pa je cela ta zadeva v neposredni zvezi z odobravitvijo Rožmanovega dela s strani sv. Stolice? V zvezi s tem pristavlja A.D. tudi to:

"Še to naj oznamimo svetu, ki morda še ne ve, da "E." ne more napasti ne škofa ne papeža, da se ne bi obenem spomnila Franca in Tisa. Nam se to ne zdi nič čudnega. Saj poznate tisti rek: Česar je srce polno, o tem usta rada govore. Franco in Tiso sta kljub marsikaterim napakam tako krepko nakresala komuniste, da se še vedno otipavajo in so njih misli še vedno pri teh bolečinah..."

Dejstvo je, da je Franco fašist, Tiso pa je kolaboriral z nacisti kot so to kolaborirali mnogi "najbolj priljubljeni sinovi cerkve." Franco je prišel na oblast s pomočjo Hitlerja.

Ameriško delavstvo—podvig Kongresa industrijalnih organizacij

(Sedmi od devetih članov o zgodovini delavskega gibanja. Podatki iz Delavskega urada).

Vprašanje industrijalnih unijski strokovnim je prišlo pred dve konvenciji AFL (American Federation of Labor) in sicer leta 1934—35, ko je vstal problem organiziranja neizurjenih delavcev v masni industriji je- kla, avtov in kavčuka. V neka- terih od teh industrij so de- lavci sami organizirali svoje unije. Na konvenciji 1. 1934 je AFL sklenila dati takim uni- jam poslovni federativnih unijski, v katerih pa ne smejo biti vključeni gotovi izurjeni delavci, ker pripadajo v območje že dolgo obstoječih strokovnih unijski. Začrtanje take smernice je imelo tendenco razbitja in- dustrijskih unijski ali pa prepre- čitev organiziranja takih unijski v industrijah, kjer je masna pro- dukcija zabrisala razliko med izurjenimi in neizurjenimi delav- cem.

Radi te tendence je vpraša- nje prišlo na konvencijo tudi 1. 1935 in sicer v manjšinskem poročilu ozir. resoluciji zahte- vajoči "neomejene poslovni- ce" za delavske organizacije ali unije, organizirane v tovarnah masne produkcije. Predložena resolucija pa je bila poražena z 18, 024 glasovi proti 10,093 in je tako ostalo vprašanje nere- šeno, s tem pa je bila hkrati odprta pot razkolu v ameriškem delavskem gibanju.

Ze par tednov po konvenciji AFL, je šest unijski priključeni- tej organizaciji ustanovili Od- bor za industrijalne organiza- cije in John L. Lewis, predsed- nik UMW, je bil izvoljen za na- čelnika odbora, ki je naznanil, da namerava spodbuditi organi- ziranje delavcev v masni pro- dukciji s ciljem, da se priklju- čijo AFL. Nov odbor so usta- novile sledeče unije: Premogars- ka, krojaška, tekstilna, rudar- ska, kovaška oziroma topilni- ška ter unija petrolejskih de- lavcev, Charles P. Howard od tiskarske unije in Max Zarit- sky od klobučarske unije sta se udeležila kot posameznika — Howard je prevzel mesto tajni- ka novega odbora. Tem unijski so se kmalu pridružile še štiri: avtna, kavčukarska, železno- je- klarska in pločevinarska ter steklarska.

Delavska zveza AFL ozir. njeno vodstvo se je izjavilo proti delovanju novega odbora ter zahtevalo, da se isti razpu- sti. To je bilo 1. 1936. Skupina se ni hotela pokoriti diktatu gl. odbora AFL, ki je videl v or- ganizaciji dualen unionizem, ka- teri je po njih mnenju mogel delavskemu gibanju v Ameriki le škodovati. Nepokornost usta- noviteljev odbora jim je prine-

la in Mussolinija, danes pa ga zagovarja Vatikan. Sv. Oče ga označa za "najbolj priljubljenega sina ktaoliske cerkve." Tisovo kolaboracijsko delo je Vatikan tudi odobril. O temu, kako sta oba "nakresala komuniste" pa ne želimo tu ob- širno govoriti, ampak lahko opomnimo A.D., da je Tiso bil zaradi 113 vojnih zločinov obešen in da se komunisti kljub temu, da jih je "nakresal" še vedno nahajajo v Češkoslo- vaški! Pri koncu, naj si iz A.D. izposodimo še sledeči stavek:

"Ali naj zatajimo našim čitateljem, da je urednik "E." čisto resno prišel do spoznanja, da niso bili vsi papeži dobri? Resnično, resnično, tudi mi verjamemo, da hodijo papeži k spovedi in da morejo torej grešiti. Toda njih nauk je zato vse- eno nauk Ustanovitelja Cerkve."

Resnično. Ne samo, da morejo papeži grešiti, ampak tudi razni škofje in duhovniki. To mi vedno poudarjamo in je posebno razveseljivo, da vsaj na tej točki A.D. sogla- ša z nami. Toda za razliko od A.D., ki ne vidi potrebe, da bi se o teh grehih javno govorilo, smo mi mnenja, da je pač potrebno odprto in pošteno priznati zmote in grehe škofov ali pa nižje duhovščine. Če ne iz drugega razloga pa vsaj iz tega, da ne bi pošten katoličan v svoji nevednosti istovetil te zmote in grehe z naukom Ustanovitelja Cerkve. Skrben kmet bo vedno čistil plevel s svojih njiv. Zato tudi naša polemika glede vloge dr. Rožmana v drugi svetovni vojni nima ničesar skupnega z naukom Jezusa Kristusa.

RESOLUCIJA INFORMBIROJA KOMUNISTIČNIH STRANK O STANJU V KOMUNISTIČNI STRANKI JUGOSLAVIJE

(Spor med Kominformo in ju- goslovansko komunistično stranko je še vedno v ospredju najbolj važnih mednarodnih za- dev. Posebno v ameriškem ti- sku so bili priobčeni in so še ved- no priobčeni razni komentarji, ki pa ne podajajo jedra zadeve, ampak večinoma slone le na pri- stranskih upih in škodoželjnos- ti. Da bi naši čitatelji bili pravi- lno seznanjeni s celo zadevo, priobčamo celotno besedilo re- solucije Kominforme, kakor tu- di odgovor Centralnega komite- ja Komunistične stranke Jugo- slavije in sklep o izključitvi An- drije Hebranga in Sretana Žu- jovića iz jugoslovanske komu- nistične stranke. Svetujemo čit- ateljem, da si obe izjavi paz- ljivo prečitajo, ker le iz njih bo- do dobili pravilni vpogled v ta spor, ki je vzbudil tako veliko senzacijo. Op. ured.)

Informacijski biro, sestav- ljen iz predstavnikov Bolgarske delavske partije (komunistov), Romunske delavske partije, Madžarske Partije delovnega ljudstva, Poljske delavske par- tije, Vsevezne komunistične partije (boljševikov), Komun- istične partije Francije, Komun- istične partije Češkoslovaške in Komunistične partije Italije, je potem, ko je obravnaval vpra- šanje stanja v Komunistični partiji Jugoslavije in ugotovil, da so predstavniki Komunistič- ne partije Jugoslavije odklonili, da bi prišli na zasedanje Infor- macijske biroja, soglasno sprejel naslednje sklepe:

1. Informacijski biro ugotav- lja, da izvaja vodstvo Komuni- stične partije Jugoslavije zad- nje čase v osnovnih vprašanjih zunanje in notranje politike ne- pravilno linijo, ki pomeni odk- lon od marksizma-leninizma. V zvezi s tem Informacijski biro odobrava postopek Centralnega komiteja Vsevezne komunistič- ne partije (boljševikov), ki je prevzel iniciativo v razkrinka- vanju nepravilne politike Cen- tralnega komiteja Komunistič- ne partije Jugoslavije in pred- vsem nepravilne politike tovari- šev Tita, Kardelja, Djilasa in Rankovića.

2. Informacijski biro ugotav- lja, da izvaja vodstvo Komuni- stične partije Jugoslavije so- vravno politiko proti Sovjetski zvezi in Vsevezni komunistični partiji (boljševikov). V Jugo- slaviji dopuščajo nedostojno po- litiko sramotjenja sovjetskih vo- jaških strokovnjakov in diskre- ditiranje Sovjetske armade. Za sovjetske državljane strokov- njake v Jugoslaviji je bil ustvar- jen poseben režim, na temelju katerega so bili pod nadzorom organov Državne varnos- ti Jugoslavije in so imeli spre- mestvo. Prav takemu spremljanju in nadzorstvu organov Državne varnosti Jugoslavije je bil izpostavljen predstavnik Vsevezne komunistične partije (boljševikov) v Informacijskem biroju tovariš Judin in vrsta uradnih predstavnikov Zveze so- vjetskih socialističnih republik v Jugoslaviji.

Vsa ta kakor tudi njim po- dobna dejstva pričajo, da so za- vezli voditelji Komunistične partije Jugoslavije stališče, ki ni dostojno komunistov, na tem- elju katerega so začeli jugo- slovanski voditelji istovetiti zu- nanjo politiko Zveze sovjetskih socialističnih republik z zuna- njo politiko imperialističnih drž- av in zavzemajo do Zveze so- vjetskih socialističnih republik enako stališče kakor do buržo- aznih držav. Prav zaradi tega protisovjetskega stališča Cen- tralnega komiteja Komunistič- ne partije Jugoslavije se je raz- širila klevetniška propaganda, izposojena iz arzenala kontrare- volucionarnega trockizma, o

"degeneraciji" Vsevezne komu- nistične partije (boljševikov), o "degeneraciji" Zveze sovjetskih socialističnih republik itd.

Informacijski biro obsoja te protisovjetske koncepcije vodi- teljev Komunistične partije Ju- goslavije, ki so nezdružljive z marksizmom-leninizmom in ki so lastne samo nacionalistom.

3. V svoji notranji politiki za- puščajjo voditelji Komunistične partije Jugoslavije pozicije de- lavskega razreda ter se iznever- jajo marksistični teoriji o razre- du in razredni borbi. Zanimajo dejstvo, da kapitalistični ele- menti v njihovi deželi rasto in da se v zvezi s tem zaostruje razredna borba v jugoslovanski vasi. To zanižanje izvira iz oportunističnega stališča, da se v obdobju prehoda iz kapitaliz- ma v socializem razredna borba ne zaostruje—kakor uči mark- sizem-leninizem, marveč poje- ma—kakor so trdili oportunisti Buharinovega tipa, ki so raz- glašali teorijo mirnega vrašča- nja kapitalizma v socializem.

Jugoslovanski voditelji izva- jajo nepravilno politiko na vasi, ignorirajo razredno diferenciacijo na vasi smatrajo individu- alne kmete za enotno celoto kljub marksistično-leninistične- mu nauku o razredih in razredni borbi, kljub znanemu Lenino- vemu nauku, da drobno indivi- dualno kmečko gospodarstvo poraja kapitalizem in buržoaz- jo nenehno iz dneva v dan, vsa- ko uro, stihijsko in v množič- nem obsegu. Toda politični polo- žaj v jugoslovanski vasi nika- kor ne opravičuje brezbriznosti in samozadovoljstva.

V pogojih, ko prevladuje v Jugoslaviji individualno kmeč- ko gospodarstvo, ko zemlja ni nacionalizirana, ko imamo pri- vatno lastnino zemlje ter kupo- vanje in prodajanje zemlje, ko so v rokah kulakov koncentri- rane znatne zemljiške posesti, ko se uporablja mezdno delo itd., se Partija ne more vzgajati v duhu prikrivanja razredne borbe in poravnavanja razred- nih nasprotij, ne da bi se s tem razorožala spričo težav pri iz- graditvi socializma.

Voditelji Komunistične parti- je Jugoslavije se v vprašanju vodilne vloge delavskega razre- da oddaljujejo z marksistično- leninistične poti na pot narod- niške kulaške partije ter trdijo, da so kmetje "najtrdnjši tem- elj jugoslovanske države." Len- in uči, da "mora biti proletar- iat kot edini, do kraja revolut- ionarni razred sodobne družbe voditelj, hegemon v borbi vsega ljudstva za popolni demokrati- čni prevrat, v borbi vseh delovnih ljudi in izkoriščancev proti zatir- alcem in izkoriščevalcem."

Jugoslovanski voditelji krši- jo to tezo marksizma-leninizma. Kar zadeva kmete, je njih ve- čina, to je siromašni in srednji kmetje, lahko ali pa je že pove- zana z delavskim razredom, pri čemer pripada vodilna vloga v tej zvezi delavskega razreda.

Rečena koncepcija jugoslo- vanskih voditeljev krši te teze marksizma-leninizma.

Kakor vidimo, izraža ta kon- cepcija nazore, ki so lastni drob- noburžoaznim nacionalistom, nikakor pa ne marksistom-len- inistom.

4. Informacijski biro meni, da vodstvo Komunistične partije Jugoslavije revidira marksistič- no-leninistični nauk o partiji. Po teoriji marksizma-leninizma je partija osnovna, vodilna in usmerjena sila v deželi, sila, ki ima svoj poseben program in ki se ne razblinja v nepartijski množici. Partija je najvišja ob- lika organizacije in najvažnejše orožje delavskega razreda. To- da v Jugoslaviji nimajo za osnovno vodilno silo v deželi Ko- munistične partije, marveč

Ljudsko fronto. Jugoslovanski voditelji zmanjšujejo vlogo Ko- munistične partije, dejansko razblinjajo partijo v nepartijski Ljudski fronti, ki obsega raz- redno zelo različne elemente (delavce, delovne kmete z indi- vidualnim gospodarstvom, kula- ke, trgovce, male fabrikante, bužoazno inteligenco), kot tudi raznobarvne politične skupine, vstevši tudi nekatere buržoazne stranke.

Jugoslovanski voditelji trdo- vrstno nečesto priznati napak svoje koncepcije, češ da Komu- nistična partija Jugoslavije ne more in ne sme imeti svojega posebnega programa, marveč da se mora zadovoljiti s progra- mom Ljudske fronte.

Dejstvo, da nastopa v Jugo- slaviji na politični areni samo Ljudska fronta, medtem ko Partija in njene organizacije ne nastopajo odkrito v svojem imenu pred ljudstvom—ne sa- mo zmanjšuje vlogo Partije v političnem življenju dežele, marveč tudi izpodkopava Parti- jo kot samostojno politično silo, poklicano, da si pridobiva ved- no večje zaupanje ljudstva in da zajema s svojim vplivom vedno širše množice delovnega ljud- stva z odkrito politično delav- nost, odkritim propagiranjem svojih nazorov in svojega pro- grama.

Voditelji jugoslovanske Ko- munistične partije ponavljajo napako ruskih menjševikov, ki je v tem, da se marksistična partija razblinja v nepartijski množični organizaciji. Vse to dokazuje, da se kažejo v pogledu Komunistične partije v Jugo- slaviji likvidatorske tendence.

Informacijski biro meni, da taka politika Centralni komitej taka politika Centralnega komi- teja Komunistične partije Jugo- slavije ogroža sam obstanek Ko- munistične partije Jugoslavije in konec koncev krije v sebi ne- varnost, da bi Jugoslovanska ljudska republika degenerirala.

5. Informacijski biro meni, da je birokratski režim v Partiji, ki so ga uvedli jugoslovanski voditelji, škodljiv za razvoj in življenje Komunistične partije Jugoslavije. V Partiji ni notra- nje partijske demokracije, ne spoštuje se načelo volivnosti, ni kritike niti samokritike. Kljub praznemu zagotavljanju tovari- šev Tita in Kardelja, Centralni komitej Komunistične partije Jugoslavije po večini ni sestav- ljen iz izvoljenih, marveč iz ko- optiranih članov. Komunistična partija je dejansko v na pol le- galnem položaju. Partijskih se- stankov nimajo ali pa jih imajo tajno, kar slabi vpliv Partije v množicah. Takega tipa organi- zacije Komunistične partije ne moremo imenovati drugače ka- kor sektaško-birokratski. Tak tip vodi k likvidaciji Partije kot aktivnega samodelavnega orga- nizma. V Partiji se goje vojaške metode vodstva, podobno meto- dam, ki jih je svojčas uvajal Trocki.

Povsem nedopustno je, da se v Komunistični partiji Jugosla- vije teptajo najosnovnejše pravice članov Partije in da se tudi na najblažje kritiko nepravilnos- ti v Partiji odgovarja z ostrimi represalijami.

Informacijski biro smatra za sramotna dejstva, kot je izklju- čitev iz Partije in aretacija čla- nov Centralnega komiteja Ko- munistične partije Jugoslavije tovarišev Žujovića in Hebranga, zato, ker sta se drznila kritizi- rati protisovjetske koncepcije voditeljev Komunistične partije Jugoslavije, to ker sta se izrek- la za prijateljev Jugoslavije z Zvezo sovjetskih socialističnih republik.

(Dalje prihodnjič)

